

— 'Ωστε έμβηκες λοιπόν καμμιὰ φορά;
— Θαρρῶ ναί... ἀλλὰ δὲν εἶμαι καὶ πολὺ βέβαιος... γιατί... ξέρετε δὲν 'θυμοῦμαι πιά.

— Προσπάθησε νὰ 'θυμηθῇς.

— Προσπαθῶ καὶ δὲν 'μπορῶ.

Ὁ Μάξιμος ἐκάλεσε διὰ σημείου τὸν Βινιόρῳ, καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ βάθος τοῦ δωματίου, ἀφήσαντες τὸν Γῶγον καθήμενον ἐπὶ καθίσματος πλησίον τῆς θύρας.

— Τί λέγεις γι' αὐτά, ἡρώτησε χαμηλοφώνως ὁ ἀνεψιὸς τοῦ κυρίου Δορξέρ. Βλέπεις τόρκα πῶς εἶχα δίκαιον ἅμα σοῦ ἔλεγα πῶς αὐτὸς ὁ μικρὸς εἶνε ἀνακατεμένος εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς κλοπῆς; Φῶς φανερόν πῶς εἶχε κρυθεῖ ἐδῶ γιὰ νὰ 'δῇ τὸ μυστικὸν τοῦ μηχανισμοῦ. Μὰς ὡμολόγησε δὲ πῶς ἤξευρε καὶ τὴν λέξιν. Ἀρχίζω νὰ σκέπτομαι πῶς πολὺ ἀνόητα ἐφευρήκαμε 'στὴν ἀρχήν.

— Καὶ γὰρ αὐτὸ σκέπτομαι, εἶπεν ὁ Βινιόρῳ. Αὐτὸ τὸ παληόπαιδον θὰ ἔδωκε τοῦλάχιστον πληροφορίας εἰς τοὺς κλέπτας. Δὲν εἶνε ὅμως ἀρκετὸς λόγος ὅτι ὁ κύριος δε Καρνοέλ δὲν εἶνε ἔνοχος, προσέθηκε δειλῶς.

— Ὑποθέτεις λοιπὸν ὅτι συνεννοήθη μετὰ τὸν Γῶγον διὰ νὰ... Καὶ πράγματι δὲν εἶνε ἀπίθανον. Ὁ Γῶγος τὸν ἀγαποῦσε πολὺ. Ἀπὸ μιᾶς ὥρας τόρκα ὅλο περὶ αὐτοῦ μοῦ 'μιλοῦσε.

— Καὶ... ξέυρει ποῦ εἶνε;

— Τὸ ἤξευρε, πολὺ πιθανόν... ἀλλὰ τὸ ἐλθισμόνῃς, καθὼς καὶ ὅλα τ' ἄλλα.

— Πιστεύεις λοιπὸν πῶς ἡ ἀπώλεια τῆς μνήμης δὲν εἶνε προσποιητή;

— Ἄν ἦταν προσποιητή, δὲν θὰ ἔλεγε τόσα ἄφρονα λόγια, δὲν θὰ ἔλεγε πῶς ἐδάβασε τὸ ὄνομα τῆς Ἀλίκης εἰς τὴν θύραν τοῦ χρηματοκιβωτίου, οὔτε γιὰ τὸν μηχανισμόν τῶν μαγγάνων, καὶ οὔτε ἤθελεν ἐκπλαγεῖ διὰ τὴν μεταμόρφωσιν τῆς ἀποθήκης εἰς γραφεῖον. Δὲν ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ προδοθῇ ἔτσι.

Ἄλλως τε, ἂν θέλῃς νὰ πεισθῇς ὅτι λέγω ἀληθῆ παρατήρησέ τον. Φτεῖναι ἓνα πετειναράκι μ' ἓνα παλαιὸ φάκελλο ποῦ 'βρῆκε 'κεῖ πέρα, καὶ ἡ ἐνασχόλησις αὐτῇ τὸν ἔχει ἀπορροφήσει. Εἶμαι βέβαιος πῶς δὲν 'θυμᾶται τίποτε ἀπ' ὅσα μὰς εἶπε.

— Ὅπως καὶ ἂν εἶνε θὰ κάνουμε καλὰ νὰ τὸν ἐρωτήσωμεν ἀκριβῶς.

— Ἄν τὸν ἐρωτήσωμεν, δὲν θὰ ἐπιτύχωμεν τίποτε. Τὸν μελετῶ ἀφ' ὅτου περιπατοῦμαι μαζὺ καὶ παρετήρησα ὅτι ὅσῳ τὸν ἐρωτᾷ τις, τοσοῦτῳ ὀλιγότερον ἀποκρίνεται. Ἡ διαύγεια τοῦ πνεύματός του ἐκπνέρεται αἶφνης ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ συμβεβηκότος τινός, καὶ παύει ἅμα τὸν στενοχωρήσει τις δι' ἐρωτήσεων.

Συνεπέρανα λοιπὸν ὅτι πρέπει νὰ περιορισθῶμεν ἀναφέροντες εἰς αὐτὸν ὀνόματα καὶ πράγματα ἔχοντα σχέσιν πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῆς κλοπῆς. Ἡ μνήμη θὰ τοῦ ἐπανέλθῃ πιθανόν μίαν στιγμὴν καὶ τότε δὲν θὰ λησμονήσωμεν ἡμεῖς τί θὰ 'πῇ.

— Ὅπως δῆποτε δὲν διακινδυνεύομεν

τίποτε ἂν τὸν ἐρωτήσωμεν. Εἶμαι τῆς γνώμης ὅμως ὅτι δὲν πρέπει νὰ 'ποῦμε τίποτε εἰς τὸν κύριον Δορξέρ.

— Πράγματι, εἶνε ἀνωφελές νὰ τὸν ἀναμιζώμεν εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Μποροῦμε νὰ τοῦ διηγηθούμεν τὸ πρᾶγμα ὅταν ἐπιτύχωμεν.

— Ἄλλως τε ὑπεσχέθην εἰς τὴν μάμην τοῦ Γῶγου ὅτι δὲν θὰ πάθῃ τίποτε ὁ ἐγγονός της, καὶ ἂν ὁ θεός μου ἐμάνθανε τί συμβαίνει ἤθελε δυσχερεστηθεῖ μ' αὐτὸ τὸ παιδί. Ἄς ἐνεργήσωμεν μόνοι μας εἶνε προτιμότερον. Ἀλλὰ πῶς πρέπει ν' ἀρχίσωμεν;

— Ἄν ἀνοίγαμεν ὁμιλίαν γιὰ τὸ κομμένο χέρι, ὥστε νὰ μὰς ἀκούῃ;

— Ὅχι, ἀπεκρίθη ὁ Μάξιμος μετὰ μικρὰν σκέψιν. Τὸ κομμένο χέρι, θὰ ἦνε τὸ τελευταῖόν μας ἐπιχείρημα. Μὲ ἀφίνεις ἐμεῖ νὰ διευθύνω τὴν συνδιάλεξιν;

— Εὐχαρίστως. Σὺ τὰ καταφέρεις καλλίτερα ἀπὸ ἐμέ.

Ἔπεται συνέχεια.

Αἰσάπος

ΠΩΣ ΤΟ ΕΠΗΡΑ!

Πρωτότυπον διήγημα

Θὰ ἀνεγνώσατε βεβαίως ἐν ταῖς ἐφημερίσι, πρὸ τινων ἡμερῶν:

«Ὁ κ. Α. Δ... δοὺς τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις, ἐγένετο διδάκτωρ τῆς Νομικῆς, μετὰ τὸν ἐπὶ τῶν βαθμὸν «Ἀριστα».

Τοῦτο δὲν εἶνε περίεργον. Τὸ περίεργον ὅμως εἶνε ὁ τρόπος, δι' οὗ κατήρθωσα νὰ λάβω τὸν βαθμὸν αὐτὸν καὶ τὸ εἶδος τῆς μελέτης, τὸ ὅποιον πρῶτος ἐγὼ ἴσως ἐφεύρον, καὶ διὰ τὴν ἐφεύρεσιν ταύτην δὲν σὰς ζητῶ προνόμιον.

Οὕτως ὁ πρόλογός μου. Ἦδη ἀκούσατε.

Ποῦ ἐγεννήθην καὶ ποῦ ἐτελείωσα τὰ γυμνασιακά μου μαθήματα, περιττὸν νὰ σὰς εἶπω, ὡς ἐπίσης περιττὸν εἶνε νὰ σὰς ἀπαριθμήσω τὰ προτερήματά ἢ ἐλαττώματά τοῦ ἑαυτοῦ μου. Παρουσιάζομαι πρὸ ὑμῶν Ἀκαδημαϊκὸς πολίτης καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, καθ' ἣν ἐπάτησα τὸν πῶδα ἐπὶ τῶν Προπυλαίων, ἀρχεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματός μου, ὅπερ συντάξα εὐθὺς ὡς ἀπελύθην τοῦ Γυμνασίου, ἐν ἡλικίᾳ δεκαεῖς ἔτων.

Ἐνεγράφην εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν, ἐναντίον ὅλων τῶν πρακτικῶν προλήψεων τοῦ μακαρίτου πατρός μου. Ἠσθάνομην ἔρωτα πρὸς τὴν ἐπιστήμην ταύτην, ἣν χαρακτηρίζει μεγάλη ἐλευθερία ἐνεργείας.

Δὲν ἐδίστασα λοιπὸν διόλου ν' ἀφοσιωθῶ ὅλως εἰς τὴν ἐπιστήμην αὐτήν, καὶ τοῖς ἡμῖν βέβαιος, ὅτι ὁ πατήρ μου οὐδέποτε θὰ μοὶ ἐσυγχώρει τὴν περικοπὴν ταύτην τῶν τελευταίων του διαταγῶν.

Ἐπρομηθεύθην ὅσα βιβλία μοὶ ἦσαν ἀναγκαῖα διὰ τὸ πρῶτον ἔτος. Συνεβουλεύθην τὴν κεφαλὴν μου τίνων καθηγητῶν τὰ μαθήματα ν' ἀκροῶμαι, καὶ ἤρχισα ἀμέσως τὴν μελέτην μου.

Θὰ μὲ φαντάζεσθε ἴσως ὡς σχολαστικόν τινα, κρατοῦντα ἐν ταῖς χερσὶ τὰς

Εἰσηγήσεις τοῦ Δημαρχῆ, ἢ τὸ Κληρονομικὸν τοῦ Παπαρρηγοπούλου, καὶ τρέχοντα, ἅμα τῇ δύσει τοῦ ἡλίου, νὰ κλεισθῇ ἐν τῷ δωματίῳ του.

Μὲ συγχωρεῖτε, ἀπατάσθε.

Ὅταν δὲν εἶχον μάθημα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, εἶνε ἀληθές, ὅτι δὲν ἔτρεχον εἰς τὰ καφενεῖα καὶ δὲν ἐχάζεον εἰς τοὺς δρόμους, ἀλλὰ δὲν ἐκλειόμην καὶ εἰς τὸ δωμάτιόν μου. Σὰς φέρω μάρτυρας τοὺς ὀλιγίστους μου φίλους, οἵτινες μ' ἔβλεπον, οὐχὶ σπανίως, εἰς τοὺς Στύλους καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος, μόνον ὅταν ἐπαίζεν ἡ μουσική. Ἐτι δὲ πλέον καὶ ποιοῦντα συχνότατα ἐκδρομὰς εἰς Πεντέλην, Ἀμαρούσιον καὶ λοιπὰ γειτονικά χωρία, πρᾶγμα τὸ ὅποιον σεις οἱ πρωτευουσιᾶνοι οὐδέποτε πράττετε, ἐκ φόβου μὴ ἀπωλέσητε τὴν ὠραιότητα τοῦ προσώπου σας ἐν τῷ ἐλευθερῷ ἀέρι, καὶ διότι ἐν τῇ ἐξοχῇ δὲν εὐρίσκετέ τινα, εἰς ὃν νὰ ἐπιδείξητε τὰ προτερήματά τοῦ πνεύματός σας.

Ζηλεύω ἡ μάλλον ἐζήλευον, τῇ ἀληθείᾳ, τὴν καθεστηκυῖαν ζωὴν σας, ἀλλὰ, τί τὰ θέλετε, ἡμῖν συνειθισμένους νὰ ἀναπνέω καθαρὸν ἀέρα καὶ τοιοῦτον, σὰς βεβαίῳ, δὲν εὐρίσκον ἐντὸς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Βλέπετε λοιπὸν ὅτι πᾶν ἄλλο ἐπραττον ἢ ἐμελέτων τὴν ἡμέραν καὶ ὅτι ἥκιστα ἡμῖν σχολαστικῶς παραδεδομένος εἰς τὴν μελέτην. Ἀλλὰ τότε, θὰ ζητήσετε νὰ μάθῃτε πῶς ἐπῆρα τὸ «Ἀριστα». Ἀκούσατε.

Ἄμα ἡ νύξ ἔρριπτε τὰ σκότῃ της ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τὰ ἄστρα δειλὰ-δειλὰ ἀνεφαίνοντο ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δωματίου μου τὸ βιβλίον μου καὶ μετέβαινον εἰς τό... καφενεῖον!

— Πῶς! θὰ ἀνακράξετε, εἰς τὸ καφενεῖον;

— Μάλιστα, εἰς τὸ καφενεῖον καὶ ἔχετε ὀλίγην ὑπομονήν. Δὲν ἐπῆγαίνα ἐκεῖ νὰ παίζω ζατρίκιον ἢ μπιλιάρδον, ἀλλ' ἀπλούστατα ἵνα μελετήσω! Μὴ ταράττεσθε. Δὲν λέγω ἀδύνατα. Διέταττον λοιπὸν καφὲν καὶ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης μέχρι τῆς ὥρας, καθ' ἣν ὁ καταστηματοάρχης θὰ ἐλάμβανε τὰς κλειδας, ἵνα κλείσῃ τὸ κατάστημά του, ἐγὼ... ἐμελέτων!

— Γελᾶτε;.. Εἶνε ἀδύνατον, λέγετε;

— Καὶ ἐγὼ γελῶ μετὰ τὴν ἀπιστίαν σας καὶ σὰς λέγω ὅτι εἶνε δυνατόν, καὶ ἔχω εὐσυνειδητότατον μάρτυρα τὸ «Ἀριστα» τοῦ πτυχίου μου. Ἐκτὸς αὐτοῦ δύνανται νὰ μαρτυρήσωσιν ὅλοι οἱ παντοπῶλαι τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι οὐδέποτε ἡγόρασα ἐκ τοῦ καταστήματός των πετρελαῖον ἢ ἄλλην φωτοδόχον οὐσίαν. Ἐὰν εἰσέτι δὲν ἐπέισθητε, δύναμαι νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν μαρτυρίαν τῆς σεβαστῆς μου ὑπηρετρίδας, τῆς κυρᾶς Γεωργαίνας, ἣτις, ὡς αἰκὶς ἤρχετο νὰ καθαρίσῃ τὸ πενιχρόν μου δωμάτιον καὶ νὰ διορθώσῃ τὴν κλίνην μου, ἐσταυροκοπεῖτο μὴ βλέπουσα οὔτε μίαν κανδύλαν «γιὰ καθὲ ἀνάγκην», οὔτε ἐν πυρετῶν διὰ σιγάρων.

Ἐὰν αἱ μαρτυρίαι τῆς ἀξιοσεβάστου

ταύτης υπηρετρίκας μου, ἥς τὸ σῶμα ἐκύρωσαν πολλαὶ δεκαδὲς ἐνιαυτῶν, δὲν σὰς φαίνονται ἐπαρκεῖς, σὰς παρουσιάζω τρυφερώτερον μάρτυρα, τὴν ἀγαπητὴν μου ἐρωμένην Μαρίαν, ἥτις θὰ σὰς εἴπῃ ἐρυθρίῳ ἐξ αἰδοῦς, ὅτι δὲν ἠθέλησα οὐδέποτε νὰ τῆς δώσω rendez-vous ἐν τῷ δωματίῳ μου, διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι δὲν εἶχον οὔτε πεντάλεπτον κηρίον, ὅπως ἴδῃ τοῦλάχιστον τὸ κορίτσι, τὴν περιουσίαν τοῦ μέλλοντος συζύγου της!.. "Ὅλα ταῦτα πιστεύω νὰ σὰς πείσωσιν ὅτι ἤμην ἄνευ φωτός ἐν τῷ δωματίῳ μου καὶ ἐπομένως ὅτι δὲν ἐμελέτων ἐν αὐτῷ.

Ποῦ τὸρὰ ἐμελέτων, σὰς εἶπον ἀνωτέρω καὶ ἐπιβεβαιῶ τοὺς λόγους μου ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Νεαπόλει καφενεῖου τῶν Σ. . .

Οὗτος θὰ σὰς εἴπῃ ὅτι οὔτε μίαν ἐσπέραν ἔλειψα ἐκ τοῦ καταστήματός του καὶ ὅτι οὔτε μίαν ἐσπέραν ἔλειψεν ἐκ τῆς χειρός μου τὸ βιβλίον.

Ἐπείσθητε ;

Ἐξακολουθεῖ.

Οἱ πελάται τοῦ καφενεῖου μὲ ἔβλεπον τακτικώτατα καθήμενον ἐν τῇ αὐτῇ πάντοτε γωνίᾳ τοῦ καταστήματος. Κατ' ἀρχὰς μ' ὑπέθετον ὡς ρομαντικόν τινα, μετὰ γὰρ εὐρίσκοντα τέρψιν εἰς ἀνάγνωσιν μυθιστορημάτων ἢ ὡς ἰδιότροπόν τινα, εὐχαριστούμενον ἐν τῇ τύρῃ τοῦ καφενεῖου, ἀλλὰ πᾶν ἄλλο πράττοντα ἢ μελετώντα ἐπιστήμην. Τοὺς ἄφηνα νὰ σχηματίζωσιν οἷαν ἤθελον περὶ ἐμοῦ ἰδέαν καὶ ἐξηκολούθουν τὴν ἐργασίαν μου. Ἐν τούτοις ἔμαθον, δὲν ἤξεύρω πόθεν, τὴν ἀλήθειαν καὶ, ὀφείλω νὰ τ' ὁμολογήσω, πάντες ἐσεβάσθησαν τὴν ἡσυχίαν μου· οὐδεὶς περιέργως ἤλθε νὰ διακόψῃ τὴν μελέτην μου.

Εἰς ἀστείους μόνον ἐσπέραν τινὰ κατέλαβε τὴν προσφιλεῖ ἐν τῇ γωνίᾳ θέσιν μου, θέλων νὰ ἴδῃ τί θὰ ἐπραττον. Ἐγὼ ἀφέλεστατα ἐκάθισα πλησίον του, ἢ μᾶλλον πλησίον τῆς προσφιλοῦς μοι γωνίας, καὶ ἐπεδόθην εἰς τὴν μελέτην μου. Ὁ φίλος εἰς τὴν θέαν τοῦ βιβλίου τῶκοψε λάσπη, κύριος οἶδε τί ὑποθέτων ! . . .

Μίαν ἄλλην ἐσπέραν, ἦτο ἡ ὥρα 1 μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὁ ὑπηρετὴς ἐλησμονήσας νὰ μ' ἐγείρῃ τοῦ ληθάργου, εἰς ὃν ἤμην παραδεδομένος καὶ ἔφυγε κλείσας με ἐντὸς τοῦ καφενεῖου, λησμονήσας ἐνταυτῷ ἢ βαρυνθεὶς ἵσως νὰ σβύσῃ καὶ τὸ φῶς τοῦ καταστήματος.

Ταχέως ἐννόησα τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐσκέφθην ὅτι μκταίως θὰ ἐπεκαλούμην τὴν συνδρομὴν τῶν ἐν τῷ πρκακείμένῳ ἀστυνομικῷ τμήματι κλητῆρων, διότι ἄνευ ἀμφιβολίας πάντες θὰ ἐκοιμῶντο νήδυμον, καὶ κύριος οἶδε, ὡς τίνα λωποδύτην θὰ μ' ἐξελάμβανον, ἢ, ὅπερ σπουδαιότερον, εἰς ποίους φοβερὰς κακώσεις ἀστυνομικὰς θὰ ὑπεβλάμην, ἐὰν τοὺς διέκοπτον τὸν ὕπνον ! Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν ὅλων αὐτῶν δὲν ἐβράδυνα ν' ἀποφασίσω περὶ τοῦ πρακτέου.

Ἐθεσα τὸ βιβλίον μου ὡς προσκεφάλαιον καὶ ἀπεκοιμήθην.

Ἐκοιμήθην δὲ τόσῃ λαμπρᾷ, ὅσον οὐ-

δέποτε, ἵσως διότι ἀπηλλάχην τῶν ἐν τῷ δωματίῳ συντρέφων τοῦ ὕπνου μου κορέων, ἢ ἵσως διότι μ' ἀπεκοιμίζεν ἡδέως μελωδία καλλιφώνου ἐκ ποντικῶν χορείας!

Οὐδὲν ἕτερον ἄξιον ἀναγραφῆς συνέβη κατὰ τὸν τετρακετὴ τοιοῦτου εἶδους φοιτητικόν μου βίον. Ἦκουον, ἢ μᾶλλον δὲν ἤκουον τὸν κτύπον τῶν παίζόντων τὰ β. λ. λ. εἶχον συνειθίσει εἰς τοὺς γέλωτας καὶ τὰς φωνὰς τῶν θαμιστῶν τοῦ καφενεῖου, οὐδὲ μ' ἠνόχλει καὶ ἡ ρινόφθογγος τοῦ ὑπηρετῆου φωνὴ παραγγέλλοντος καφὲν βραστὸν ἢ γλυκύν. Τὸ μόνον ὅπερ μ' ἠνόχλει ἦτο τὸ φῶς, ἀλλὰ καὶ εἰς τούτου τὰς ἰδιοτροπίας ἐσυνείθισα ταχέως καὶ ἤμην ἵσως ὁ μόνος ἐν Ἀθήναις, ὁ μὴ παραπονούμενος κατὰ τῆς ἐταιρείας τοῦ Ἀερίοφωτος.

Γνωρίζετε πάντες τὴν κακὴν γίνεται ἐν Ἀθήναις τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, πόσον ἡ χαρτοπαιξία ἐπιτείνεται καὶ τί θόρυβος καὶ ἀλλалаγμός βασιλεύει ἐν τοῖς καφενεῖοις. "Ὅλος ἀντίθεσις ἐγὼ εἰς ταῦτα, ξένος εἰς τὰ πολὺ ἄσχημα θέληγτρα τῆς χαρτοπαιξίας, ἐξηκολούθουν τακτικῶς τὴν μελέτην μου ἐν τῇ προσφιλεῖ μοι γωνίᾳ, ἢς εὐτυχῶς ἐφεύσθησαν οἱ παίζοντες.

Οὔτε αἱ βλασφημίαι τοῦ χάνοντος, οὔτε αἱ ἐπευφημίαι τοῦ πλήθους ὑπὲρ τοῦ κερδίζοντος, οὔτε αἱ φωναὶ τοῦ μπανκιέρη καλοῦντος θύματα, οὔτε τοῦ μεταλλοῦ ὁ ἡλεκτριζῶν ἐκεῖνος κτύπος, ἤρουν νὰ μ' ἀφαιρέσωσι πρὸς στιγμὴν τῆς διανοητικῆς ἐργασίας μου. Ἄπας ἐκεῖνος ὁ θόρυβος ἦτο δι' ἐμὲ εἶδος μουσικῆς, ἥτις συνεβοήθει, οὕτως εἶπεν, τὴν τακτικὴν μελέτην μου, ἀπαράλλακτα ὡς συντελεῖ εἰς τὸ ἔρρυθμον βάδισμα τῶν στρατιωτῶν, ὁ ἦχος τῆς σάλπιγγος.

Ἦμην ἀτάραχος μόνος ἐντὸς τῆς παρασσομένης ἐκείνης ἀνθρωπομαζῆς, ἥτις κύπτουσα ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἔχουσα καρφωμένους τοὺς ὀφθαλμούς της ἐφ' ἐνὸς χαρτίου ἀνέμενε ἐναγώνιος τὴν τύχην τοῦ μονοδράχμου ἢ διδράχμου, τοῦ ἐπὶ τῆς δάμας ἢ τοῦ φάντε τεθειμένου. Ἐμοῦ φάντες ἦτο τὸ βιβλίον καὶ δάμα ἢ γωνία ! Ἐκέρδιζον οἱ μὲν, ἔχανον οἱ δέ.

Ἐκέρδιζον ἐν τούτοις καὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἄλλο νόμισμα ἐκέρδιζον χρόνον. Ἐφ' ὅσον παρετείνετο τὸ παιγνίδιον, ἐπὶ τοσοῦτον ἐκέρδιζον καὶ ἐγὼ ἤμην δὲ κατευχαριστήμενος τὴν ἡμέραν τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, διότι ὁ καφεπώλης μοι ἐδώρησεν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ὡς μπονκαμῶν, μίαν ὁλόκληρον ἐσπέραν διὰ μελέτην.

Βλέπω νὰ πλανᾶται ἔτι ἐπὶ τῶν χειλέων σας μειδίχμα ἀπιστίας.

Λυποῦμαι, διότι δὲν θέλετε νὰ πιστέυσῃτε πρᾶγμα φαινομενικῶς μὲν ἀδύνατον, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του ὅμως ἀπλούστατον.

Δὲν ἐπιμένω. Ἄλλως τί μὲ μέλλει ; Ἐγὼ ἐφωτίσθην καὶ τὸν φωτισμόν μου τοῦτον ὀφείλω εἰς τὰ φῶτα καὶ μόνον εἰς τὰ φῶτα τοῦ... καφενεῖου.

Οὕτω διέρρουσαν τερπνὰ - τερπνὰ τὰ τέσσαρα ἔτη, μετὰ τὸ τέλος τῶν ὁπῶν, ἐπόμενος τῷ προγράμματί μου, προσῆλθον εἰς ἐξετάσεις. Ἐν «Ἄριστα», ὑπῆρξεν ἡ ἡθικὴ ἀνταμοιβὴ τῶν κόπων μου, καὶ

ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι ὁ φοιτητὴς θέλει μίαν ὁ καὶ πετρελαίου καθ' ἑβδομάδα, ἐγὼ ἐκ τοῦ μὴ φωτισμοῦ τοῦ δωματίου μου ἐκέρδισα καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα, στρογγυλὰς δραχμὰς 250, αἵτινες βρύνουσι ἔτι ἐν τῷ θυλακίῳ μου, καὶ αἵτινες θὰ συντελέσωσιν εἰς λαμπροτέραν ἐόρτασιν τῶν μετ' οὐ πολὺ τελουμένων γάμων μου μετὰ τῆς ἀνωτέρω μνημονευθείσης δεσποινίδος Μαρίας, ἣν ὁ πατήρ της, χάρις τῷ «Ἄριστα» τοῦ διπλώματός μου, λέγω ἐγώ, χάρις ὅμως ταῖς περὶ φωτισμοῦ οικονομικαῖς σκέψεσί μου, λέγει αὐτός, εὐηρεστήθη νὰ μοὶ τὴν φορτώσῃ καὶ μετ' ὀλίγον θὰ καλῆται αὕτη σύζυγός μου, ἀδιάφορον ἂν ἐν τῷ προγράμματί μου δὲν σημειῶται ἢ περιστάσις αὕτη.

Αὐτὰ εἶνε πράγματα τὰ ὅποια δὲν προβλέπονται. Ἐρχονται μόνον τῶν. Λοιπὸν... καὶ ὅτ' ἂν δικά σας ! . . .

ΤΑΣΣΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα, κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὑπολογισμένης τῆς ἐτησίας συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α', Β' καὶ Γ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν.
Ἐπίσης φύλλα τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων τοῦ Α' καὶ Β' τόμου πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, καὶ τοῦ Γ' πρὸς λεπτὰ 10.

ΕΞΕΔΟΘΗ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

εἰς ἴδιον τεῦχος ἐκ σελίδων 400
καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ δραχμῶν 2.

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΤΟΥ ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ

ΕΡΩΣ ΚΑΙ Σ

ΤΟΜΟΣ ΚΟΜΨΟΣ ΚΑΙ ΚΑΛΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΜΕ ΕΞΕΦΥΛΛΟΝ

ΓΡΑΦΕΝ ΥΠΟ ΤΟΥ Κ.

ΘΕΜΟΥ ΑΝΝΙΝΟΥ

Τιμᾶται ἐν Ἀθήναις μιᾷς Δραχμῆς, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ 1,20.

Ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν πωλοῦνται διάφορα
ΝΕΩΤΑΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
Ἑλληνικὰ καὶ Γαλλικὰ.

Τὰ ἐσχάτως ἐκδοθέντα τρία τεύχη τοῦ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ
τοῦ **A. Lutaud**

τροποποιηθέντος συμφώνως τῇ Ἑλλην. Νομοθεσίᾳ ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ ὑφηγητοῦ τῆς Ἱατροδικαστικῆς κ. **A. Δ. Καλλιθωκά**, πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ **λεπτῶν 80** ἕκαστον, ταῖς ἐπαρχίαις δὲ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἀποστέλλονται **ἀντὶ λ. 60**.

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

Συνδρομὴ ἐτησίᾳ καὶ προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις :

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 10. Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 12.

ΕΞΕΔΟΘΗ ΚΑΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΕΝ Τῷ ΓΡΑΦΕΙῳ ἡμῶν

ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΟΥ 1888